

[POKWAPLIWY *ai*

N sg m pokwapliwy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Działający pośpiesznie, natychmiast [w czym]:

Szereg: »jako pokwapliwy, tak też popędliwy«: Krol widząc vpor táki/ chciał pogodnieyfszego Czásu doftać [...]. Iáko Pan w kázdey fprawie nie ieft pokwápliwiy/ ták teź y w tym niechciał bydź zaráz popędliwy *ZbylDroga F3v (Linde)*.

Synonimy: popędliwy, pośpieszny, śpieszny.

SBu